Viață îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cuv. Arsenie Capadocianul

Vecernii și paraclise

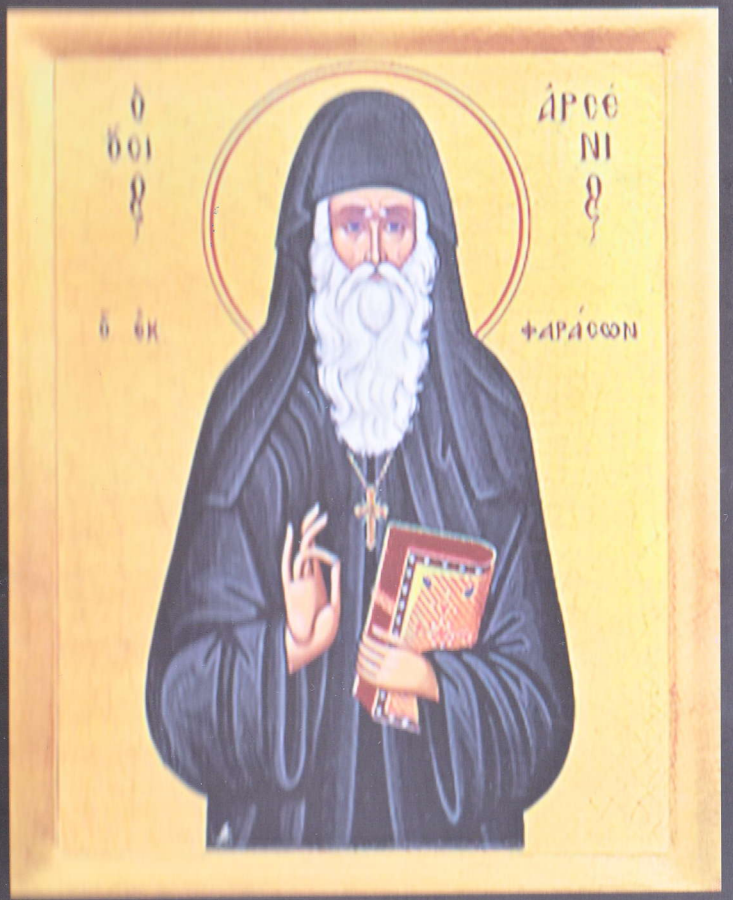

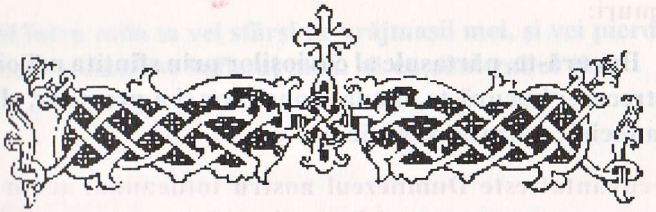

Paraclisul Sf. Arsenie Capadocianul

Alcătuire a ieromonahului Athanasie Simonopetritul

Tropar, glas 3
Podobie: Pentru mărturisirea...

Viață îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

CONDAC, glas 4
Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe cruce...

Floarea cea nou sădită a Capadociei și vasul cel de mult preț al virtuților, sfințitul Arsenie să fie cântat de mine. Căci acesta, ca un înger în trup viețuind, în ceata tuturor sfinților a ajuns, împreună cu care mijlocește la Hristos totdeauna să ne dea nouă iertare a greșelilor.

Mărimuri:

Bucură-te, părtaşule al cuvioşilor prin sfinţita nevoinţă şi petrecere; bucură-te, lauda monahilor şi a preoţilor, slava Capadociei, părinte Arsenie.

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul tău, auzi-mă întru dreptatea ta:
2. Şi să nu intri la judecată cu robul tău, că nu se va îndreptăţi înaintea ta tot cel viu.
3. Că a prigonit vrăjmaşul sufletul meu, smerit-a în pământ viaţa mea, aşezatu-m-a întru cele întunecate ca pe morţii veacului;
4. Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a turburat inima mea.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale am cugetat.
6. Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă ţie.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce faţa ta de la mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.
8. Auzită fă mie dimineaţa mila ta, că spre tine am nădăjduit. Cunoscută fă mie, Doamne, calea întru care voi merge, că la tine am ridicat sufletul meu.
9. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne, la tine am scăpat.
10. Învaţă-mă să fac voia ta, că tu eşti Dumnezeul meu. Duhul tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.
11. Pentru numele tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea ta vei scoate din necaz sufletul meu;

12. Şi întru mila ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei, şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

Dumnezeu este Domnul...

Tropar, glasul 4

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe cruce...

De Dumnezeu prea luminate, Părinte Arsenie, floarea cea cu preabun miros a Capadociei şi al Bisericii preamare rugător către Hristos, înalţă ale tale mâini şi al Duhului Sfânt har pogoară în sufletele celor ce rugăciunea ta cea părintească şi vie cer, şi întrutot cinstitelor tale moaşte se închină.

Slavă..., Şi acum...

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, ce ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Şi cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea;
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte,
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, ca să te îndreptăţeşti întru cuvintele Tale şi să biruieşti când te vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu lepăda pe mine de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necinstitori la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, aş fi dat: arderi de tot nu vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită şi smerită Dumnezeu nu va defăima.
19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalímului;
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Şi se cântă canonul al cărui acrostih este:
„Arsenie, ridică degrab de la noi toată patima.
A(thanasie)".

Cântarea 1, glas 8

Irmosul: „Apa trecând-o...".

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Arsenie, Părinte de minuni făcătorule, vistieria dragostei, rugămu-ne ţie din suflet: cu sfintele tale rugăciuni către Stăpânul degrab ne izbăveşte din felurite patimi.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Scăpat-ai din curgerile râului cu ajutorul purtătorului de biruinţă Gheorghe, pentru aceea, pe noi, cei acoperiţi de viforele vieţii, scapă-ne, Arsenie Părinte.

Slavă...

Cu pricepere de mic împodobitu-te-ai, casă a dumnezeieştilor harisme ajungând, de care, Arsenie, părtaşi îi arată şi pe cei ce cu credinţă te roagă totdeauna.

Şi acum...

Miluieşte lumea, Tu, Cea bună, ca o maică pe Domnul tuturor înduplecând, şi înainte pune împreună rugător dumnezeiesc, Stăpână, pe Arsenie Capadocianul.

Cântarea 3

Irmosul: „Doamne, Cel ce ai făcut…”.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Biruitor asupra patimilor te-ai arătat, Cuvioase, luptând asemenea cuvioşilor cei de demult; pentru aceea, de cunună purtători, Părinte, îi arată pe toţi care aleargă la mijlocirea ta.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

De Hristos purtător preot şi preamare nevoitor ai fost, preasfinte Părinte, postind întotdeauna; deci mâinile ridică la Cel de oameni iubitor, ca al Său ajutor să dea tuturor celor ce au trebuinţă.

Slavă…

Milostivă inimă şi doctor iscusit făcutu-te-ai farasioţilor, Părinte, pe toţi tămăduind cu rugăciuni dumnezeieşti; pentru aceea, pătimirea cea cu anevoie de tămăduit a cancerului o vindeci la cei ce cad la tine.

Şi acum…

De căderile păcatelor păzeşte, Maică, pe toţi care cu dorire te cinstesc, precum pe Arsenie cel vestit păzitu-l-ai când dintru înălţime a căzut, şi pe robii tăi pe stânca lui Hristos îi întăreşte.

Din tot felul de primejdii ale sufletelor şi ale trupurilor scapă pe cei ce fără vicleşug la tine aleargă, Cuvioase, şi tuturor dă cu îmbelşugare ale cererilor dezlegare.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ectenie…, Sedealna, glas 2
Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă…

De lanţul patimilor fiind îngreuiaţi, Arsenie, tare glas spre tine slobozim, zicând: Tămăduieşte sufletele şi trupurile, şi ne întăreşte pe calea Domnului a merge.

Cântarea 4

Irmosul: „Auzit-am, Doamne…”.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Învredniceşte-mă, Părinte, în chip sfinţit a înălţa la Domnul rugăciuni, după cum tu ale turmei tale cereri, în sac şi în cenuşă, ai adus.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu mijlocirile tale, Cuvioase, întinatul meu suflet spală şi mă învredniceşte întrutot sfântă voia Domnului a săvârşi.

Slavă…

Pe vrăjmaşul ce mă ispiteşte alungă-l, Preacuvioase, precum cu praştia rugăciunilor pe vrăjmaşi de la turma ta ai alungat.

Şi acum…

Tămăduieşte, Cea-ntrutot nevinovată, pe mine, care după amândouă[1] pătimesc şi mă îndurerez, Tu, Care ai născut pe Doctorul fără de moarte, pe Hristos cel întrutot puternic.

Cântarea 5

Irmosul: „Luminează-ne pe noi...".

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Acoperă pe noi cu ale tale mijlociri, Arsenie, precum acoperit-ai satul farasioţilor cu ale duhului tău tainice povăţuiri şi lupte.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Curata nevoinţă pe noi învredniceşte a iubi, Arsenie, prin care sufletul se curăţă de patimi şi Domnului asemenea se face.

Slavă ...

Pe noi luminează care te cinstim, Arsenie, şi mângâie cu părtăşia sfinţilor pe cei de lucrurile vieţii necăjiţi.

Şi acum...

Venit-a asupră-ne năpăstuire, Cea întrutot nevinovată, în care cerem împreun' lucrarea a tale mijlociri şi-a lui Arsenie, al tău rugător.

[1] După trup şi după suflet.

Cântarea 6

Irmosul: „Rugăciunea mea voi vărsa...".

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Se moleşeşte-a sufletelor vlagă, şi încordarea inimii se 'moaie de feluritele ispite, o, Părinte; pentru aceea preadegrabă le ridică, prin ale tale rugăciuni, Arsenie, precum, de trei ori fericite, ridicat-ai pe cei paralizaţi de ani.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Călăuzit-ai ale tale oi cuvântătoare către Hristos, între farasioţi de Dumnezeu cugetătorule, prin cinstitele cuvinte şi vieţuirea ta dumnezeiască, topindu-te din dragoste ca ceara; călăuzeşte-ne, dar, şi pe noi cei rătăciţi, Arsenie, către Acela.

Slavă...

Dumnezeiasca dragoste păzit-ai aprinsă-n toată viaţa ta, Cuvioase; pentru aceea, inimile noastre zgribulite de ale îngerului rău luptări tu le aprinde, şi-ai slavei tale pe toţi ne arată părtaşi, Arsenie-ntru tot cinstite.

Şi acum...

A robilor tăi graiuri le ascultă, Fecioară, ca o grabnică ascultătoare, şi cere ajutorul cel iute foarte şi dumnezeiesc al Fiului Tău şi Stăpânul; căci unde, dacă nu la tine, Cea Curată, nădejdile ni le înfăţişăm?

Din tot felul de primejdii ale sufletelor şi ale trupurilor scapă pe cei ce fără vicleşug la tine aleargă, Cuvioase, şi tuturor dă cu îmbelşugare ale cererilor dezlegare.

Cea fără de prihană, care Cuvântul prin cuvânt, în zilele mai de pe urmă, netâlcuit născutu-L-ai, roagă-L ca una ce îndrăzneala cea de maică ai.

Ectenie...

CONDAC, glas 2

Podobie: Ceea ce eşti păzitoarea creştinilor...

Ca unul ce iubit-ai pe Hristos, Arsenie, al dragostei făcutu-te-ai săvârşitor, dând tuturor, Părinte, a cererilor dezlegare; pentru aceea, mai înainte şi acum apucă şi de la noi, ca pe-un păienjeniş, dezleagă, ale vicleanului ispite, ca închinându-ne la ale tale moaşte, cu drag cântări de mulţumire, înţelepte, să îţi dăm.

Prochimen: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte a dat nouă.

Evanghelia: Matei 11, 27-30

Slavă...

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău...

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: „Miluieşte-mă, Dumnezeule..."

Stihira, glas 6

Podobie: Toată nădejdea...

De Hristos luminate soare, dumnezeiască slavă a capadocienilor, a celor ce se nevoiesc podoabă, laudă a preoţilor şi izvorul minunilor îmbelşugat, Cuvioase, nu înceta către Hristos a mijloci, Arsenie, pentru-ai tăi robi ce rugăciunea-ţi cer, Părinte; pe noi ne scoate cu blândeţe din ale trupului şi sufletelor patimi, ca la a moaştelor tale raclă cu evlavie să ne-nchinăm, şi cu bunăvoire să Îl slăvim pe Cel Ce minunat pe tine te-a făcut.

Cântarea 7

Irmosul: „Tinerii cei ce au mers din Iudeea...".

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Neîncetată având în viaţa ta rugăciunea, Cuvioase, şi acum stând cu sfinţii împreună, nu înceta a te ruga pururea pentru noi, săracii, şi care cu dorire te cinstim pe tine.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Avuţie-având şi bogăţie harul necheltuit al Duhului dumnezeiesc, fiecăruia l-ai împărţit, Arsenie, ca un al Domnului înţelept iconom; pe care şi nouă, cu iubire de oameni, în dar îl dăruieşte.

Slavă...

Înalte lucruri săvârşind, Părinte, pe sineţi te-ai smerit, Arsenie, dând slava Domnului ca un smerit cugetător; pentru aceea, dăruieşte-ne smerenie, celor ce mult ne ridicăm asupra Celui Preaînalt.

Şi acum...

Precum, Fecioară, lui Arsenie, Cuviosul tău, te-ai arătat, şi sufletelor celor ce îţi strigă, al îngerului „Bucură-te", te arată-acum, ca ai necazurilor nori să se destrame şi bucuria să le strălucească lor, Curată.

Cântarea 8

Irmosul: „Pe Împăratul ceresc...".

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Precum maice de prunci le-ai arătat pe cele sterpe cu ale tale rugăciuni, Arsenie Părinte, aşa pe sufletele cele fără rod cu roade le arată.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

La Sfintele Locuri cu evlavia toată închinându-te, locaş dumnezeiesc fă sufletele noastre, pe ele aşezând dumnezeiescul har, Arsenie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Precum o pasăre ce puii îşi adună, urmat-ai turmei tale ce la tine alerga, Părinte; pentru aceea, îi păzeşte pe credincioşii ce la tine fug.

Şi acum...

Maică-Fecioară, care pe slujitorul tău în muntele Atonului în chip de taină l-ai adus, pe toţi de muntele ceresc învredniceşte-i.

Cântarea 9

Irmosul: „Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...".

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Răsăritul luminându-l, apus-ai ca o călătoare stea în insula Kerchira, Arsenie Părinte, sfinţind Elada cu trupul tău dumnezeiesc.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Arsenie, cu harul care neîncetat din ale tale moaşte iese, tămăduieşte patimile tuturor celor ce cu credinţă a ta dumnezeiască pomenire o cinstesc.

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu următorul tău Paisie, Arsenie, tu te roagă lui Hristos, ca prin povăţuirea voastră, pe El să Îl slăvim, Părinte.

Slavă...

Tu, sus, cu sfinţii salţi, Părinte, iar noi jos, pe pământ, Arsenie, îţi cerem harul mijlocirilor, Părinte.

Şi acum...

Învredniceşte-ne, Fecioară, de vieţuirea cea dumnezeiască cu-Arsenie Capadocianul laolată, pe noi care fără de încetare, ale tale măriri le lăudăm.

Cuvine-se cu adevărat...

Mărimuri

Bucură-te, Capadociene, de minuni făcătorule, următorul întru toate al vechilor Părinţi; bucură-te, Arsenie, şi primeşte cererile celor ce cu dorire ale tale dumnezeieşti moaşte le cinstesc.

Unde, de trei ori fericite, se săvârşeşte a ta pomenire cu evlavia toată, dă arătat, Arsenie, harul tău, şi pierde ale trupurilor patimi, şi sufletelor dăruieşte pacea lui Hristos.

Avut-ai al virtuţilor urmaş, pe care, ca prunc, Părinte, l-ai născut din nou întru Hristos; pe el şi împreună rugător cu tine ia-l, cu totul fericite, pe lauda cea mare a Atonului, pe cel dumnezeiesc Paisie.

(În special pentru sfintele biserici care au moaşte ale Cuviosului)

Această întrutot sfinţită şi cinstită casă arată-o, Părinte, scăldătoare a Siloamului, tămăduitoare de tot felul de boli şi patimi, ca una ce are, Cuvioase, parte din moaştele tale.

Toate oştile îngerilor, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Sfinte Dumnezeule...

Obişnuitele tropare..., ectenie..., otpust

Apoi:

Glas 2, podobie: Când de pe lemn...

Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Îngreuiaţi de multe patimi, pe tine te rugăm, cugetătorule de Dumnezeu, Arsenie Părinte: tămăduieşte bolile şi ale trupului dureri, şi vindecă a sufletului toată neputinţa, şi născători arată pe cei ce-aceasta o voiesc, căci mare rugător, Stăpânul, te-a dăruit pe tine lumii, şi cu lucrare de minuni El te-a cinstit.

Glas 8

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glas 2

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu: păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Stihuri: Rugăciunile celor ce cer de la tine primeşte-le, Părinte, izvor fiind Arsenie, al dragostei de oameni.

Al doilea Paraclis al Sf. Arsenie Capadocianul

Începutul obişnuit cu Ps. 142

Dumnezeu este Domnul...

Tropar, glas 4

Podobie: Cel Ce te-ai înălţat pe cruce...

Prin nevoinţă Domnului bineplăcând, har bogat de la Dânsul ai luat, Arsenie, cel ce eşti împreună cu cetele fără de trup; pentru aceea, te rugăm nu lipsi a mijloci să fim izbăviţi de toată vătămarea şi ocara, cei ce la acoperământul tău ne sârguim, înţelepte, şi caldă sprijineala ta o cerem.

Slavă..., *aceeaşi*

Şi acum..., a Născătoarei

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, ce ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Şi cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Canonul al cărui acrostih este
„Har dă-mi, Cuvioase Părinte. A lui Gherasim".

Cântarea 1, glas 8

Irmosul: „Apa trecând-o...".

Bucuria cea adevărată dobândind, de toată deznădejdea şi nebunia vrăjmaşului îi izbăveşte, Arsenie, Părinte purtătorule de Dumnezeu, pe cei ce la acoperământul tău aleargă.

Răsărit-ai ca o stea nouă, luminând-ne cu vieţuirea ta cea cuvioasă; pentru aceea, întunericul patimilor noastre alungă-l, Cuvioase, cu ale tale mijlociri.

De cele curgătoare te-ai depărtat cu totul; pentru aceea, de grijile cele îndurerate mintea şi sufletul şi inima le izbăveşti, ale celor ce de tine se apropie, Arsenie Părinte.

A Născătoarei

Tămăduieşte ca o împreun-pătimitoare, Fecioară, inima mea cea cumplit rănită şi cere mie a greşealelor iertare cu ale tale mijlociri la Fiul tău cel milostiv.

Cântarea 3

Irmosul: „Doamne, Cel ce ai făcut...".

Precum odinioară, Cuvioase, de bolile cele de mult feluri pe foarte mulți ai izbăvit cu rugăciunea către Domnul, așa din patimile necurate și din toată supărarea pe noi ne izbăvește, Arsenie Părinte.

Mărind în viață pe Domnul tuturor, Arsenie Părinte, preamare slavă dobândit-ai; pentru aceea, din mari primejdii tu ne izbăvește și de asupreala celui atotnimicitor.

Slujbaș al Domnului și de o ceată cu nevoitorii, Arsenie Cuvioase, tu păzește cu al tău reazem această mănăstire ce cu evlavie multă, Părinte, la cinstitele tale moaște cade.

A Născătoarei

Ca Pricinuitorul tuturor lumea să mântuiască, trup din curate sângiurile tale a luat, Fecioară; pentru aceea, neputința mea trupească o tămăduiește și mintea mea cu strălucirea harului o luminează.

Cu ale tale mijlociri, Arsenie, purtătorule de Dumnezeu, de toată asuprirea și supărarea mântuiește pe cei ce la ocrotirea ta cea caldă aleargă.

Caută cu milostivire, ceea ce ești cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Ectenie și Sedealna, glas 2

Podobie: Ceea ce ești rugătoare caldă...

Pe Hristos, Arsenie, cu sârguință roagă să se dea nouă a greșealelor iertare și vindecarea patimilor și a sufletului

sănătate și a trupului, și propășire în cinstita viețuire, ca parte să avem de slava cea dumnezeiască.

Cântarea 4

Irmosul: „Auzit-am, Doamne...".

Cu darurile Duhului dumnezeiesc, Părinte, luminându-te, în dar, Cuvioase, către noi tu te îndură și de necazul ce ne ține izbăvește.

Tăria cea dumnezeiască neputinciosului meu suflet cere-o, Arsenie, ca toată înșelarea și rătăcirea să o biruiesc, a îngerului celui pierzător.

Ca unul ce ai mântuit pe îndrăciți din stăpânia celui ce-i lupta, așa, Arsenie, și pe noi ne izbăvește de asuprelile acestuia.

A Născătoarei

Munte dumnezeiesc te-ai arătat, de Dumnezeu Născătoare, și cu bogate haruri umbrit, din care [a venit] Mântuitorul în lume ca să locuiască, și pe om a mântuit.

Cântarea 5

Irmosul: „Luminează-ne pe noi...".

Înalță a noastră inimă, Părinte Cuvioase, la dragostea desăvârșită a lui Hristos, în pace ocârmuindu-ne, Arsenie.

Cu ploile cele de taină ale mijlocirilor tale către Domnul stinge văpaia patimilor ce ne topește, Arsenie Părinte.

Sfărâmă, înțelepte, meșteșugirile vrăjmașului, păzind nevătămată de uneltirea lui, rugămu-te, această mănăstire.

A Născătoarei

Îndreptează-ne, Fecioară, la viața cea mai bună, ținând departe năvălirile vrăjmașului și pace sufletelor noastre dăruind.

Cântarea 6

Irmosul: „Rugăciunea mea voi vărsa ...”

Primit-ai de la Dumnezeu, Arsenie, harul minunilor mântuitor; pentru aceea, toate slăbiciunile sufletelor și trupurilor le tămăduiește totdeauna, de care nevătămat tu mă păzește, pe cel ce scap la acoperământul tău, Părinte.

Cumplit întreit val al patimilor mele cu liniștirea caldei tale mijlociri spre potolire-l schimbă și la limanul voii cei dumnezeiești, Părinte, nevătămat pe mine mă călăuzește, ca unul ce ai îndrăznire către Domnul.

Numărându-te în ceata sfinților, ca unul ce-n chip sfânt ți-ai petrecut viața, acestei mănăstiri, Arsenie, îi cere pace și bucurie și sfințire, ca una ce dumnezeiești moaștele tale le-a dobândit ca o dumnezeiască comoară.

A Născătoarei

Pe al tuturor Mântuitor și Făcătorul născând din pântecele tău cel fără de prihană, de a vrăjmașului nebunie mă mântuiește, Fecioară, și întărește-mă cu frica Ziditorului, ca în chip neabătut să calc pe calea sfintei voi.

Cu ale tale mijlociri, Arsenie, purtătorule de Dumnezeu, de toată asuprirea și supărarea mântuiește pe cei ce la ocrotirea ta cea caldă aleargă.

Cea fără de prihană, care Cuvântul prin cuvânt în zilele mai de pe urmă netâlcuit născutu-L-ai, roagă-L, ca una ce îndrăzneala cea de maică ai.

Ectenie...

CONDAC, glas 2
Podobie:

Cu nevoința ta slăvind pe Domnul, învrednicitu-te-ai de slava cea dumnezeiască de la El; pentru aceea, de necinstea necazurilor și făcătoarelor de stricăciune patimi ne izbăvește, purtătorule de Dumnezeu, Arsenie.

Prochimen: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.
Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Evanghelia de la Matei (11, 27-30)

Slavă...

Pentru rugăciunile cuviosului...

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule...

Glas 6,
Podobie: Toată nădejdea...

Răsărind ca o stea nou luminată din răsărit, cu strălucirile virtuţilor pe toţi ce te cinstesc îi luminezi; pentru aceea, acum, Cuvioase, de toată vătămarea luptătorului vrăjmaş şi de orice necaz şi de înconjurările cele de multe feluri, de boli şi supărări, păzeşte neîncetat cu ale tale rugăciuni la Domnul, Arsenie, slujitor al lui Hristos, pe cei ce cu evlavie la ale tale sfinte moaşte cad.

Preotul: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău...

Cântarea 7

Cinstit dumnezeiesc dar dobândit-a, Arsenie Părinte, a Teologului mănăstire dumnezeieşti moaştele tale, de care cu credinţă apropiindu-se, dumnezeiescul har îl ia şi nevăzut se umple de bucuria cea cerească.

A Născătoarei

Întinzând harul cel îmbelşugat, Fecioară, al acoperământului tău peste noi, întoarce de la noi pân' la sfârşit tot vicleşugul ucigaşului de om vrăjmaş şi la cărarea mântuirii ne călăuzeşte.

Cântarea 8

Irmosul: „Pe Împăratul ceresc ...".

Cu sfânt toiagul veghii tale cei dumnezeieşti ca nişte oi ne du, Părinte, la ale nemuririi tainice păşuni.

Cântarea 9

Irmosul: „Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu”

De toată nebunia izbăveşte, a nevăzuților şi cei văzuți vrăjmaşi, tu, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, această turmă care cu credință te măreşte.

Cu cuvioşii împreună dănțuind, cu ei, tu, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, roagă-te pentru noi, cei care ale tale dumnezeieşti biruințe lăudăm.

De-acum cu îngerii-ntru cei de sus, Părinte, cântând pe Dumnezeu Cel în Treime, pururea mijloceşte să se mântuiască cei ce te cinstesc, Cuvioase.

A Născătoarei

Ca pe maica lui Dumnezeu cântămu-te, Fecioară, şi netăcut „Bucură-te” îți strigăm; căci pururea cu mijlocirea ta ne mântuim, Fecioară.

Cuvine-se cu adevărat...

Mărimuri

Bucură-te, părtaşule al cuvioşilor prin sfințita nevoință şi petrecere; bucură-te, lauda monahilor şi a preoților, slava Capadociei, părinte Arsenie.

Cu ostenelile îmbunătățitei viețuiri, Părinte, de cugetele pământeşti pe tine curățind, harul minunilor primit-ai de la Dumnezeu, tuturor cele mai bune arătând, Arsenie.

Cumplite patimi ai tămăduit, Părinte, şi ai smerit a dracilor tărie, de-a căror vătămare neîncetat păzeşte pe noi, Arsenie, ca unul ce la Hristos ai îndrăzneală.

Cu bucurie ai intrat în a virtuții luptă, cu gând cugetător la cer, şi a nepătimirii haruri ai cules, Arsenie Părinte, cugetătorule de Dumnezeu şi împreună cetățean cu îngerii.

Păzeşte şi acoperă de orişice urgie dumnezeiasca mănăstire a Teologului Ioan, ce l-ale tale moaşte cu credință se închină şi strigă la al tău ajutor, Părinte.

Dă cetei monahiilor, Părinte, blagoslovenie părintească şi zel dumnezeiesc spre luptele duhovniceşti, Arsenie, şi de cursele şarpelui să le izbăveşti.

Toate oştile îngerilor, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

Sfinte Dumnezeule...

Obişnuitele tropare..., ectenia şi otpust

Apoi:

Glas 2, podobie: Când de pe lemn...

Rugămu-te, pe toți care la racla dumnezeieştilor tale moaşte cu credință cad, Arsenie, de toată înconjurarea şi necazul izbăveşte-i, şi nerănită de sminteli această mănăstire o păzeşte cu sprijineala ta, şi cere dezlegare de greşeale şi scăpare de orice boală celor ce ale tale fapte bune fericesc.

Glas 8

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glas 2

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu: păzește-mă sub acoperământul tău.

Distih: Arsenie, primește rugăciunea aceasta și dă harul tău lui Gherasim.

VECERNIA MICĂ

La **Doamne, strigat-am** *punem 4 stihuri și cântăm următoarele stihiri, glas 1:*

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Următor al celor de demult cuvioși cu viețuirea ta curată, în anii cei mai de pe urmă, adevărat te-ai arătat, Arsenie Cuvioase, și ai primit lucrarea cea dumnezeiască a Duhului celui Sfânt; pentru aceea, te rugăm pe tine: la Mântuitorul mijlocește pentru toți cei ce pe tine te cinstesc.

Cu nevoința cuvioaselor virtuți, al tău suflet ai luminat, Arsenie Cuvioase, și cu mulțime de minuni împodobindu-te, Părinte, la mulți bine le-ai făcut, tămăduind cu harul cel dumnezeiesc, ca un preaîndumnezeit al lui Hristos slujitor, ale sufletelor și trupurilor boli, a celor ce de tine se apropie.

Înălțându-ți mintea către Dumnezeu, Arsenie Cuvioase, mai presus de toată lumea, prin viețuirea ta, te-ai arătat, și de cele cerești îndrăgostit făcându-te, împărtășitu-te-ai de slava cea mai bună, rugându-te pururea să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Cu a moaştelor tale raclă îmbogăţindu-ne, Părinte, care harul cel dumnezeiesc îl izvorăşte, precum un chivot de sfinţire, cinstită pomenirea ta cu dor o prăznuim, Arsenie, al îngerilor împreună stătător, şi ţie îţi strigăm: această mănăstire mântuieşte-o de toată vătămarea celui pierzător.

Slavă..., glas 2

Cu ale înfrânării osteneli muncindu-ţi trupul, în inimă primit-ai dumnezeiasca strălucire, Părinte Cuvioase; şi cu Părinţii cei de odinioară întrecându-te, avut-ai parte de răsplătiri, sprânceana vrăjmaşului călcând, Arsenie fericite; de a căruia înşelare şi pe noi, cu ale tale mijlociri la Dumnezeu, ne izbăveşte.

Şi acum...

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

LA STIHOAVNĂ

Glas 2

Podobie: Casa Efratei...

Viaţă nevoitoare în vremile mai de pe urmă, Arsenie, petrecând, după sfârşit, de-a îngerilor slavă te-ai împărtăşit.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Floare nou înflorită din Capadocia, Arsenie, înflorind, pe noi ne bine-nmiresmezi cu tainice harisme.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Păzeşte această lăudată mănăstire, cu moaştele tale dumnezeieşti, de toată înconjurarea, Arsenie, de trei ori fericite.

Slavă...

Dat-ai, Treime, dumnezeiescului Arsenie, tărie şi dumnezeiescul har prin care tuturor ne dăruieşte tămăduiri mântuitoare.

Şi acum...

Cu credinţă Fiului tău slujind Arsenie dumnezeiescul, de a ta dragoste şi luminare învrednicitu-s-a, de Dumnezeu Născătoare.

Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., Tropar...,

Otpust.

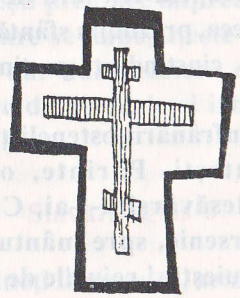

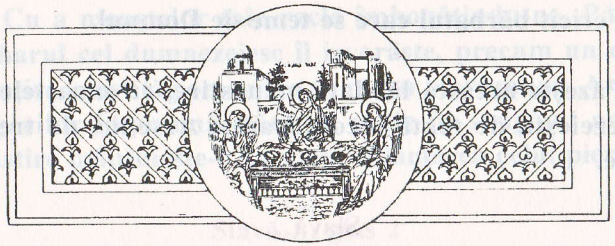

VECERNIA MARE

După [obişnuitul] început şi **Fericit bărbatul,** *la* **Doamne, strigat-am** *punem 6 stihuri şi cântăm următoarele stihiri:*

Glas 2
Podobie: **Când de pe lemn...**

Văzutu-te-ai ca o stea nou arătată, strălucind din Capadocia în anii cei de pe urmă, Arsenie Cuvioase, împreună locuitorule cu îngerii, şi cu razele vieţuirii tale pe noi ne luminezi, dezlegând noaptea cea fără de lună a patimilor şi necazurilor. Pentru aceea, prăznuim sfântă pomenirea ta, întru veselia inimii, Părinte, cinstindu-te pe tine.

Când prin ale înfrânării osteneli ţi-ai curăţit sufletul de cugetele pământeşti, Părinte, organ al Duhului dumnezeiesc pe el desăvârşitu-l-ai, Cuvioase, şi har de minuni ai izvorât, Arsenie, spre mântuirea multora; căci patimi felurite tămăduieşti şi roiurile de diavoli le alungi de la cei ce cu evlavie vin la tine.

Cu dumnezeiesc cuvânt şi cu înţelepciune şi cu însemnele de biruinţă ale petrecerii duhovniceşti împodobindu-te, Arsenie Cuvioase, în chip vădit la toţi ai arătat, Părinte, harismele şi strălucirea dumnezeieştii dragoste; căci pildă a vieţii celei îmbunătăţite te-ai arătat şi chip deopotrivă şi întocmai cu Părinţii cei dumnezeieşti.

Pe cei ce cu credinţă la tine aleargă, de toată neputinţa şi vătămarea degrab i-ai izbăvit, cu ale tale mijlociri dumnezeieşti către Hristos Mântuitorul, arătându-te îngrijitor al obiceiurilor îmbunătăţite, ca unul tuturor cinstit şi plin de har, şi vieţuirea tuturor celor fără de rânduială, Părinte, întru Domnul povăţuind şi călăuzind cu preadumnezeiască cuviinţă.

Sfinţită vieţuire săvârşind şi din tinereţe pe urmele cuvioşilor de odinioară preabine păşind, Arsenie Cuvioase, îmbogăţitu-te-ai de harul cel bogat al minunilor. Pentru aceea, cele ce aleargă la moaştele tale se dezleagă de lanţurile neînţelegerii şi maici de prunci se văd, şi pătimirea cancerului se tămăduieşte.

De dumnezeiasca slavă bucurându-te şi prin fericita împărtăşire îndumnezeindu-te, Părinte, mijloceşte pururea, Arsenie, ca unul ce eşti preatare împreună pătimitor, pentru această mănăstire care se îmbogăţeşte cu moaştele tale cele cinstite ca şi cu un dar dumnezeiesc, şi tuturor celor ce te laudă le cere iertare de greşeale şi izbăvire de tot felul de patimi.

Slavă..., glas 6

Dându-te pe sineţi Domnului, urmatu-I-ai fără prihană prin vieţuirea cea nevoitoare, Arsenie Cuvioase; căci primind

focul cel dumnezeiesc pe care Domnul pe pământ a-l arunca a venit, depărtatu-te-ai cu înțelepciune de cele pământești și afară de lume și de trup te-ai făcut, viețuind ca un înger. Și vistierie a dumnezeieștilor daruri făcându-te, însuți de minuni făcător te-ai arătat și pildă a faptelor celor îmbunătățite în vremea noastră. Pentru aceea, culegând răsplătirile ostenelilor, nu înceta a mijloci, Părinte, pentru cei ce cu credință și dorire săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Și acum..., *același glas*

Cine nu te va ferici pe tine... **(Dogmatica)**

Vohod, Lumină lină...

Prochimenul zilei..., Paremii:

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

ufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chin. Părut-au în ochii celor fără de minte că au murit, și păgubire a fost socotită ieșirea lor, și plecarea de la noi, sfărâmare. Dar ei sunt în pace. Căci chiar dacă în ochii oamenilor au fost chinuiți, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, mari bunătăți li se vor face. Că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a curățit și ca pe jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile în mirişte vor alerga. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare, și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce se încred într-Însul pricepe-vor adevărul, și credincioșii în dragoste vor rămâne la El; că har și milă sunt întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

repții în veac vor fi vii și întru Domnul plata lor, și purtarea lor de grijă la Cel Preaînalt. Pentru aceea, lua-vor împărătesc însemnul bunei cuviințe și diadema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Lui îi va acoperi și cu brațul îi va ocroti. Lua-va drept arme râvna Sa și va înarma zidirea spre apărarea de vrăjmași. Îmbrăca-va dreptatea ca o platoșă; și coif va pune împrejur judecata nefățarnică. Lua-va cuviosia ca pavăză nebiruită; ascuți-va mânia cea tăioasă drept sabie; lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Merge-vor bine țintite săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc al norilor bine încordat vor țâșni spre țintă; și din praștie va fi azvârlită grindină plină de mânie. Mânia-se-va împotriva lor apa mării și râurile îi vor acoperi fără cruțare; împotriva lor va sta duhul puterii și ca viforul îi va risipi, și nelegiuirea va pustii tot pământul, și facerea de rău va sfărâma scaunele celor puternici. Auziți, așadar, împărați, și înțelegeți; învățați-vă, judecători ai marginilor pământului; luați în urechi, cei ce stăpâniți mulțimea și vă lăudați cu mulțimi de neamuri; că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel Preaînalt.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

reptul, dacă ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Căci bătrânețe cinstită nu este cea de mulți ani, nici nu se măsoară cu numărul anilor. Ci chibzuința este pentru oameni căruntețe, și vârsta bătrâneții este viața nespurcată. Bineplăcut lui Dumnezeu fiind, a fost iubit; și viețuind între păcătoși, a fost mutat; răpit a fost ca nu cumva răutatea să schimbe priceperea lui sau vicleșugul să înșele sufletul lui. Căci vraja răutății întunecă cele bune, și nestatornicia poftei surpă mintea cea fără de răutate. Desăvârșindu-se, în puțină

vreme a împlinit ani îndelungați; căci plăcut era Domnului sufletul lui; pentru aceea a ieșit degrabă din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au înțeles, nici nu au pus în minte una ca aceasta; că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru cei aleși ai Lui.

LA LITIE

Idiomela, glas 1

Cu lumina virtuților strălucindu-ți mintea, ca un fiu al luminii ai umblat pe cărarea vieții, Cuvioase Arsenie. Căci întru legea lui Dumnezeu ziua și noaptea cugetând, ai odrăslit roadele Duhului Sfânt, prin care cugetele credincioșilor veselești și harurile sălășluirii în Hristos arăți și pe toți îi ridici să strige Mântuitorului: Doamne, slavă Ție.

Glas 2

Cu nevoință luptându-te, prin înfrânare și rugăciune și întinse privegheri trupul ai omorât, Cuvioase Părinte; și prin dumnezeiești urcușuri la Dumnezeu suindu-te, ca pe o haină îmbrăcat-ai lucrarea cea de viață făcătoare; căci hainele de piele cu înțelegere le-ai dezbrăcat și, întinzând darurile harului ce întru tine sălășluiește, tămăduiești pe cei bolnavi, și tuturor dumnezeiasca bunătate arătând, Domnului aduci pe cei ce către tine se apropie, Arsenie; pentru aceasta, prăznuim sfântă pomenirea ta.

Glas 3

Ca o stea nou-strălucitoare prin preacurată nevoința ta ne-ai răsărit, purtătorule de Dumnezeu Arsenie; căci

zugrăvind virtuțile cuvioșilor de odinioară, împărtășitu-te-ai de a acelora slavă, și de răsplăți deopotrivă de la Dumnezeu învrednicitu-te-ai; căci înaintea Domnului fără prihană viețuirea ta a fost și cuvioasă adormirea ta; că toate ale tale Lui le-ai dat, de la Care și cununa nestricăciunii ai luat, mijlocind neîncetat pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Glas 4

Omorârea Mântuitorului, Părinte, îmbrăcând, ca un străin și pribeag în lume viețuit-ai, nepurtând nicidecum grijă de trup; și chipul bunătăților celor mai presus de lume înaintea ochilor având, tuturor le arăți mai dinainte comoara vieții care va să fie, întru smerire și multă neagonisire și bogăție de iubire viața petrecând. Ci, o, Arsenie fericite, neîncetat fă mijlocire să se mântuiască cei ce pe tine fericesc.

Slavă ..., glas 4

Pe cel între cuvioși cuvios și între sfinți stea nou arătată, pe Arsenie cel dumnezeiesc, cu laude și cântări să îl cinstim cetele dreptcredincioșilor; căci slăvit fiind de Duhul, al capadocienilor pământ sfințit-a cu sudorile de nevoință; și întărind pe credincioși cu puterile minunilor, pe toți cu a sa pildă îi învață a cugeta și căuta cele de sus, cerând nouă a greșealelor iertare și dumnezeiasca milă.

Și acum....

De tot felul de primejdii pe robii tăi păzește, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Glas 5

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, cel ce în vremurile de pe urmă cu adevărat viață întocmai cu îngerii ai petrecut, prin nevoință preaîntinsă și multă înfrânare, ca un preadumnezeiesc al lui Hristos slujitor, Arsenie Cuvioase, dreptarul virtuților, organul cel de Dumnezeu mișcat al nepătimirii, vasul cel de bun folos al sfințitelor suișuri, pomul care, prin ploile harului, a adus acum roadă de viață veșnică și îndulcirea cea cerească; pe Hristos roagă să se dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Bucură-te, odrasla Capadociei, cel de o stare întocmai cu nevoitorii cei din veac, vistieria dragostei dumnezeiești, făclia facerii de bine, ușurarea celor osteniți, Arsenie Cuvioase, cel ce cu puterile minunilor tămăduiești, prin harul dat ție, pe cei din nevoi și osteneli și patimi. Pentru aceasta, fericimu-te pe tine, care în chip cuvios ai viețuit, și racla cinstitelor tale moaște o înconjurăm, de la care tuturor dai veselie și pace și dumnezeiască milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Bucură-te, Părinte purtător de Dumnezeu, cel ce prin fapte îmbunătățite pe pământ te-ai arătat preadumnezeiesc și plin de bunătate, și ai dobândit harul minunilor; căci pe mulți de patimi asupriți ai tămăduit și pe îndrăciți ai izbăvit de chinuire cu rugăciunea ta către Hristos cel iubitor de oameni; pentru aceasta, și cele viitoare mai înainte spunându-le, Arsenie, la

corturile cerești cu bucurie te-ai suit, rugând pe Hristos pentru toți care pomenirea ta o săvârșesc, Părinte.

Slavă..., glas 8

Prin luptele nevoințelor tale primind lumina Mângâietorului, ca un luceafăr nou luminat te-ai arătat nouă, Arsenie; căci mai presus de cele stricăcioase în trup te-ai arătat, întraripându-te cu dragostea dumnezeiască; și pe Cel Sfânt între sfinți cu sfântă cuviință slăvind, număratu-te-ai cu sfinții împreună și la pomul vieții din nou te-ai așezat. Și acum, slava Împăratului Hristos văzând, neîncetat te roagă pentru cei ce te cinstesc.

Și acum...

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru...,

Tropar, glas 5

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună fără de început...

Viețuirea cuvioșilor urmând în vremurile de pe urmă, Arsenie Părinte, umplutu-te-ai de darurile Duhului dumnezeiesc, și însuși de minuni lucrător făcându-te, de Dumnezeu purtătorule, dai fiecăruia belșug de bunătăți din Dumnezeu, cu rugăciunile tale către Domnul.

Altul, glas 3

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii credințe...

Viață îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

Al Născătoarei, glas 3

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară; căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin cruce primind patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune ca un iubitor de oameni.

LA UTRENIE

După prima catismă, **Sedealna, glas 1**

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Răsărit-ai nouă ca o stea nou luminată, prin nevoința virtuților și a ostenelilor cuvioase, Arsenie fericite, și luminezi totdeauna sufletele noastre cu strălucirile cele înțelegătoare; pentru aceasta, astăzi luminat prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu în chip mai presus de fire zămislind Fecioară și născându-L cu trup spre mântuirea noastră, osânda Evei cu nașterea ta ai dezlegat. Pentru aceea, dezlegă legătura greșealelor mele și pocăința cea curată mie dă-mi, ca o maică a Ziditorului meu.

După a doua catismă, **Sedealna, glas 4**

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu căldură urmelor cuvioșilor urmând, strălucit-ai cu a virtuților lumină și cu nevoința, Arsenie Cuvioase; pentru aceea, Capadocia se laudă întru tine, Părinte, și te cinstește toată Biserica lui Hristos, pe Care cu ale tale mijlociri neîncetat neclătinată o păzește.

A Născătoarei

Când pe Hristos, pe Dumnezeu cel peste toate, în pântece purtatu-L-ai, din vechea blestemare ai izbăvit pe om, Fecioară cu totul fără de prihană; pentru aceea, pe tine ca pe o pricină a mântuirii te cântăm și deopotrivă ca pe o tare temelie a nădejdii. Ci, o, de Dumnezeu Născătoare, cele mai bune dă-le nouă.

După polieleu, **Sedealna, glas 8**

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Din răsărit ca un soare înțelegător în zilele mai de pe urmă arătându-te, cu razele vieții tale și cu lumina harului a patimilor ceață totdeauna risipești, și pe toți ridici spre dragostea dumnezeiască; pentru aceea, primind cinstea nestricăciunii, izbăvește de toată stricăciunea pe cei ce cu dorire te cinstesc, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, mijlocind cu stăruință la Hristos să se dăruiască a greșealelor iertare celor ce cu evlavie se apropie de moaștele tale dumnezeiești.

A Născătoarei

Pe Stăpânul tuturor și Făcătorul netâlcuit în pântecele tău zămislind, pe Dânsul, Dumnezeu și om, neschimbat și

neamestecat L-ai născut, pe Cel Ce pentru mila cea fără hotar lumea o izbăveşte din supărarea de demult. Pentru aceea, te cântăm cu cântări fără tăcere şi cu credinţă slăvim naşterea ta cea negrăită, Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată. Mijloceşte la Fiul tău şi Dumnezeu să se dăruiască a greşealelor iertare celor ce cu evlavie se apropie pururea de mijlocirea ta.

Antifon I al glasului 4

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.
Stih : Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Toată suflarea..., Evanghelia Sf. Sava (5 dec.), Psalmul 50

Slavă ...

Pentru rugăciunile cuviosului Tău...

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei...

Idiomela, glas 6
Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule...

Purtătorule de Dumnezeu Arsenie, păşind pe cărarea cea strâmtă şi necăjită, căile cele fără de rânduială ale vrăjmaşului cu lărgimea virtuţilor ai strâmtorat şi în lărgimea raiului sălăşluindu-te, al veşnicelor bunătăţi moştenitor te-ai făcut, văzând şi bucurându-te de cele mai presus de cuvânt. Pentru aceea te rugăm: nu înceta, Părinte, mijlocind, ca şi noi parte să avem de fericirea cea vecuitoare.

Preotul: Mântuieşte Doamne poporul Tău...

Canoanele: al Născătoarei şi al Cuviosului, al cărui acrostih este: „Luptele lui Arsenie cânt. Al lui Gherasim".

Cântarea 1

Irmos: „Pe faraon cel ce se purta în car...".

Primind lumina Dumnezeirii celei una şi în trei sori, dezleagă, Părinte, noaptea cea fără de lună a minţii mele cu mijlocirile tale, Arsenie, ca să cânt cu vrednicie virtuţile şi minunile petrecerii tale celei nevoitoare.

Întreagă dorirea sufletului, Arsenie, cu neîntoarsă minte, către Dumnezeu şi Ziditorul tuturor ai tins-o; pentru aceea, petrecut-ai ca un fără de trup, Părinte, dulcea pătimire a trupului urând, ca unul ce ai râvnit cele mai presus de minte.

Zdrobindu-ţi trupul tău cu ale nevoinţei osteneli, Părinte, şi omorând toate mişcările patimilor, sufletul ţi-ai făcut locaş primitor al nepătimirii, şi de la Dumnezeu primit-ai harul minunilor, Arsenie.

A Născătoarei

Purtător de trup pe Cuvântul cel mai înainte fără de trup şi de un scaun cu Tatăl, Care firea Sa nu a schimbat, netâlcuit născutu-L-ai, Cea fără de prihană, Care, pentru milostivirea milei, la vechea vrednicie lumea din stricăciune a întors.

Cântarea 3

Irmos: „Cel Ce a întărit la început...”.

Ridicând pe umeri crucea, pe urmele Mântuitorului cu neclintită minte ai umblat, cele din lume ca stricăcioase lepădând, Arsenie, și spre nestricăciune cu sârguință grăbindu-te.

Dumnezeieștile cuvinte ale Evangheliei plinind, cugetătorule de Dumnezeu, cu împreună pătimire pe cei neputincioși tămăduiești și ușurare celor ce cumplit pătimesc le dai, cu fapta și cuvântul, ca un adevărat învățăcel al lui Hristos, Părinte.

Cu rugăciuni preaîncordate și privegheri și osteneli ale înfrânării luminând, de Dumnezeu purtătorule, celor fără de minte povățuitor și tuturor cinstit te-ai arătat, Arsenie, pentru desăvârșirea faptei bune.

A Născătoarei

Din pântecele tău cel fără de prihană, Cuvântul Cel mai presus de ființă luând a oamenilor ființă, pentru milostivirea îndurărilor pe om l-a îndumnezeit, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, a tuturor muritorilor scăpare.

Sedealna, glas 3

Podobie: Mărturisirea dumnezeieștii credinței...

Cu dragostea dumnezeiască strălucindu-te, cu faptele înfrânării luminat-ai, și uneltirile vrăjmașului le-ai nimicit, și viețuirea celor de demult Părinți acum o ai râvnit, Arsenie; cu care împreună mijlocește la Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine, ca mare milă nouă să se dăruiască.

A Născătoarei

Prin Dumnezeiescul Duh, mai dinainte, de demult pe tine te-a văzut Proorocul munte dumnezeiesc, împodobit cu haruri și virtuți; căci Dumnezeu din tine, Cea cu totul fără de prihană, a ieșit și lumea cea pierită mântuit-a; pe Acesta roagă, Întru-tot-lăudată, să se dea nouă curățire de greșeale și dumnezeiască milă.

Cântarea 4

Irmos: „Tu ești tăria mea...”.

Cu legea lui Dumnezeu rânduindu-ți toată viața, ca un preaiscusit al faptei bune lucrător, plin te-ai făcut de lumina cea dumnezeiască, și cu cunoștința celor viitoare îmbogățindu-te, Arsenie Părinte, mai dinainte ai văzut cele de departe ca unele ce sunt de față, de Dumnezeu cugetătorule, lămurit arătând mai dinainte cele ce vor să fie.

Noroiul patimilor, Arsenie, scuturându-l, și curățindu-ți sufletul și trupul cu curgerile lacrimilor și cu rugăciuni, livadă a nepătimirii a mir mirositoare te-ai arătat, Cuvioase, mireasmă de viață dând și totdeauna alungând mirosul sfătuirilor prearele.

Întreaga minte spre Hristos având, Cuvioase, întreg te-ai arătat dumnezeiesc chip de petrecere, și luând din cer darul minunilor, cu harul tău faci bine celor ce la tine aleargă, Părinte, și fiecăruia îi dai a sufletului mântuire și a trupului.

A Născătoarei

Apă a vieții, ca ceea ce ești izvor plin de har, Cea cu totul nevinovată, milostivirile cerești le izvorăște sufletului meu celui smerit, și stinge, Curată, văpaia patimilor ce mă necăjesc, și dă-mi, Fecioară, porniri de pocăință, curățindu-mă de gândurile cele pătimașe.

Cântarea 5

Irmos: „Pentru ce m-ai lepădat...".

De o petrecere cu nevoitorii din vechime te-ai arătat, Arsenie Cuvioase, râvnind în vremurile de pe urmă virtutea lor și viața cea cu a îngerilor deopotrivă; pentru aceea, arătatu-te-a Hristos, Părinte, întocmai cu aceia întru slavă.

Lucrând inimile uscate cu cuvântul tău, le curățești, Arsenie, de spinii și ciulinii șarpelui, și le gătești ca bine să lucreze răsadurile făr' de moarte și frumoase ale credinței celei drepte.

Ca pe un vlăstar bine înflorit și ca pe un pom cu totul roditor al dumnezeieștii nevoințe te fericește Capadocia, Arsenie Cuvioase, primind sudorile și ale tale osteneli, Părinte, și cu ale tale scutece dumnezeiești se laudă.

A Născătoarei

Omorât fiind de răutate, la mijlocirea ta de viață făcătoare am alergat și cu căldură ție strig: Cea care Viața cea fără de moarte ai născut, viu fă-mă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, și spre cărări drepte mă îndreptează.

Cântarea 6

Irmos: „Milostiv fii mie, Mântuitorule...".

Din răsărit ca o stea nou luminată răsărit-ai, cu ale vieții tale raze aprinzându-ne, Arsenie Cuvioase, și risipind al patimilor întuneric.

Cu pricepere duhovnicească împodobindu-te, Cuvioase, cureți petele sufletelor cu cuvântul harului și tuturor arăți, Arsenie, nemăsurata bunătate a lui Hristos.

Răbdând mari lupte, Arsenie Părinte, te-ai arătat vestit prin fapte îmbunătățite, cu faceri de minuni și în felurite chipuri binefăcând celor ce cu credință de tine se apropie.

A Născătoarei

Născut-ai mai presus de fire din sângiurile tale fără de prihană pe Cel Ce toate din nimic alcătuitu-le-a, Fecioară, și pe noi ne-a plăsmuit din nou și la vechea strălucire ne-a întors.

Condac, glas 4

Podobie: Cel Ce Te-ai înălțat pe cruce...

Floarea cea nou sădită a Capadociei și vasul cel de mult preț al virtuților, sfințitul Arsenie să fie cântat de mine. Căci acesta, ca un înger în trup viețuind, în ceata tuturor sfinților a ajuns, împreună cu care mijlocește la Hristos totdeauna, să ne dea nouă iertare a greșelilor.

Icos

Întreagă dorirea şi mişcările sufletului, Părinte, dându-le lui Hristos, urmatu-I-ai prin vieţuire fără de prihană; şi făcându-te împlinitor al cuvântului Său, trupul ai omorât cu luptele nevoitoare şi sufletul ţi-ai luminat cu strălucirea nepătimirii şi cu dumnezeieştile suişuri şi cu împărtăşiri nematerialnice; şi chipurilor vieţuirii Cuvioşilor de altădată râvnind, învrednicitu-te-ai de hărăzirea şi harul lor; căci locaş luminat al lucrării Duhului te-ai arătat şi pe mulţi îi izbăveşti de supărări cu preamulte minuni; că Mântuitorul pe Care ai slăvit, luminat te-a proslăvit, Arsenie Cuvioase, pe Care pururea roagă-L să se dăruiască nouă iertare de greşeale.

SINAXAR

În ziua a 10-a a aceleiaşi luni, pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului Părintele nostru Arsenie Capadocianul, care a adormit în anul 1924.

Stih:

Prin nevoinţă pe Hristos slăvind, Arsenie,
Învrednicitu-te-ai de slava mai presus de cuget.
Înţelege că lui Arsenie, în a zecea zi, viaţa de pe pământ s-a luat.

Acest fericit şi nou arătat între Sfinţii Părinţi a ieşit din răsărit, fiind născut din părinţi dreptcredincioşi, Elefterie şi Varvara cu numele, în anul 1840, într-un sat aproape de Cesareea, numit îndeobşte Farasa.

Făcându-se învăţat întru toate şi iubind din tot sufletul şi inima pe Domnul, I-a urmat când a ajuns la vârsta de 26 de ani. Îmbrăcând schima monahilor în mănăstirea de acolo a cinstitului Înaintemergător, a luat numele de Arsenie în loc de Teodor, cum s-a numit mai înainte. Acolo s-a dat pe sine preaîncordatei nevoinţe, zăbovind şi topindu-şi trupul în postiri şi privegheri, şi lacrimi, şi rugăciuni neîncetate, şi luminându-şi sufletul cu tainice vederi şi luminări dumnezeieşti. Pentru aceea Domnul, răsplătindu-i ostenelile, i-a dat har bogat de minuni; căci pe mulţi neputincioşi îi tămăduia, şi izbăvea de chin pe cei îndrăciţi, revărsând bogăţia facerii de bine asupra celor credincioşi şi necredincioşi. Şi, slujind în Sion cele preoţeşti cu alţi preoţi (căci luase harisma preoţiei), a strălucit faţa lui, revărsându-se peste ea harul şi strălucirea cea dinlăuntrul lui.

Petrecând viaţa în chip cuvios şi fără de prihană, şi vestit şi lăudat făcându-se prin sporirile şi înaintările în virtute, a venit în Grecia împreună cu toţi creştinii din Asia Mică, în anul 1924, luna august, făcându-se schimb de populaţii, şi s-a aşezat în insula Cherchira; apoi, după patruzeci de zile, bolind puţin şi spunându-şi mai dinainte moartea, s-a mutat la locaşurile cereşti şi veşnice, în 10 noiembrie, anul mântuirii 1924, fiind de 83 de ani.

Trecând 34 de ani, s-a făcut aducerea cinstitelor sale moaşte, care s-au şi aşezat în sfânta mănăstire de maici a Sfântului Ioan Teologul, care este aproape de Suroti, lângă Tesalonic.

Şi era cuviosul la înfăţişarea trupului înalt de statură, uscat la faţă din pricina încordatei nevoinţe; avea păr des, asemenea şi sprâncenele, iar barba îi ajungea până la piept; ochii erau mari şi fruntea lată, iar la obiceiuri era adunat, cu luare aminte şi aspru, ca unul ce „vede pe Cel nevăzut", după dumnezeiescul Pavel.

Cu ale lui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte. Amin.

Cântarea 7

Irmos: „Tinerii evreieşti...”.

Luminând cu razele nepătimirii, te-ai arătat bine grăitor credincioşilor şi necredincioşilor, Arsenie, ca un slujitor al lui Hristos, tămăduind pe fiecare la a sa vreme potrivită.

Prin ostenelile nemăsurate ale nevoinţei, la cea fără de osteneală viaţă te-ai mutat acum, a noastră toată osteneala şi durerea uşurând, Arsenie fericite, a celor ce cu credinţă te cinstim.

Ca un înger la înfăţişare arătatu-te-ai, şi lumină faţa ta a luminat, Părinte, când în sfântul Sion lui Dumnezeu, Arsenie, jertfa nesângeroasă ai adus.

A Născătoarei

Făcutu-te-ai a lumii mântuire, pe Hristos Împăratul întrupând, pe Cel Ce din înşelăciune iarăşi ne-a chemat, Curată, şi mântuieşte pe cei care cântă: Bucură-te, Cea plină de har.

Cântarea 8

Irmos: „Pe Dumnezeu, Cel Ce S-a preaslăvit...”.

În viaţa ta te-ai arătat cu scumpătate plinitor poruncilor dumnezeieşti, tu, purtătorule de Dumnezeu, şi plin fiind de-ale harului şuvoaie, apa tămăduirilor o izvorăşti, Arsenie, celor care te laudă.

Pe mine, cel întinat de petele păcatului, cu mijlocirea ta curăţitoare, înţelepte, spală-mă, şi străluceşte-mă cu cunoştinţa pocăinţei, ca să petrec plăcut lui Dumnezeu a vieţii mele vreme, Arsenie.

Neîntinată vieţuire săvârşind şi cu harurile sfinţilor îmbogăţindu-te, înţelepte, te-ai arătat chip al sfinţeniei, Arsenie, şi cu cetele sfinţilor te-ai unit după dumnezeiescul tău sfârşit.

A Născătoarei

Pe Cel din tine întrupat în chip de necuprins, pe Dumnezeul tuturor, Fecioară, în pântece purtatu-L-ai, pe Care cu sârguinţă roagă, Preanevinovată, iertare a greşealelor să dea, Fecioară, nouă, celor ce te slăvim pe tine.

Cântarea 9

Irmos: „Înfricoşatu-s-a tot auzul...”.

Ca un preot smerit şi cuvios şi blând, Arsenie, Stăpânului a toate preoţind în chip cuvios şi cu credinţă dreaptă, Acestuia adusu-I-ai, ca pe o jertfă şi prinos, faptele vieţuirii tale; pentru aceea, proslăvit ai fost ca unul deopotrivă cu sfinţii întru cinstire.

Mănăstirea Apostolului, pe care mai mult decât pe ceilalţi iubitu-l-a Hristos, pururea o acoperă, Cuvioase, şi înţelegător de sus o binecuvintează, care cu moaştele tale cinstite, Arsenie, ca şi cu o comoară din cer dată se îmbogăţeşte, şi săvârşeşte cu credinţă, sfinte, sfinţită pomenirea ta.

În ceruri, în cămara cea de nuntă cu totul luminată locuind Arsenie, de Dumnezeu purtătorule, și frumusețea cea nemeșteșugită a lui Hristos văzând, și îndumnezeindute prin împărtășirea scânteierii întreit preastrălucite, primește-a mea cântare, și lumina cea dumnezeiască ceremi, cu ale tale purtătoare de lumină rugăciuni.

A Născătoarei

Prealuminate sfeșnice cu străluciri de aur, scaun cu aur îmbrăcat în chip de foc, Maică cea plină de har, Curată, a Dumnezeului Atotțiitor, care mai presus de fire din pântecele tău ieșit-a, înalță din gunoiul patimilor mintea mea spre a vieții luminate împărtășire.

Luminânda, glas 2
Podobie: Femei, ascultați...

Prin lupte ale nevoinței, în anii de pe urmă la a desăvârșirii înălțime te-ai ridicat, Părinte, și ai vorbit cu Dumnezeu, Arsenie, și de la Dânsul harul minunilor, Sfinte, ai luat, ca iconom al sufletelor și de lumină plin.

A Născătoarei

Neispitită de bărbat născut-ai pe Cel Ce numai cu cuvântul pe toate din cele ce nu sunt le-a făcut, Fecioară, Născătoare a lui Dumnezeu, și neamul omenesc de stricăciune l-ai scăpat; pentru aceea te mărim și a ta caldă mijlocire în fiecare zi o cerem.

LA LAUDE

Punem 4 stihuri și cântăm următoarele stihiri:

Glas 8
Podobie: O, uimitoare minune...

Pe calea strâmtă și necăjicioasă neabătut pășit-ai prin credință, Arsenie, Părinte Cuvioase, și mai presus de patimi prin cugetul ceresc fiind, te-ai arătat sălășluire a nepătimirii; pentru aceea, ale tale osteneli primind Hristos, slavei și strălucirii mai presus de minte te-a învrednicit.

Cu suflet preacurat, Arsenie Părinte, lui Dumnezeu, Cuvioase, preoțind, preot de Dumnezeu cuprins te-a arătat, și ca o jertfă Lui bineprimită, isprăvile faptelor tale bune cu credință I-ai adus; pentru aceea, împreună cu ale sfinților dumnezeiești cete te-ai numărat, făcându-te locuitor cu dânșii laolaltă.

De Dumnezeu cugetătorule, Arsenie Părinte, cu luptele înfrânării mintea curățind, umplutu-te-ai de luminarea dăruirii Duhului și, luând har de minuni, cu rugăciunea feluri de patimi ai tămăduit; pentru aceasta-n ceruri cu îngerii-mpreună grăitor ajuns-ai, milă și har cerând [și] pentru noi.

Arsenie Părinte cu totul fericite, în lume, fericită viață nepoticnit ai petrecut, Cuvioase, cele de pe pământ trecându-le cu vederea; pentru aceea, către slava cea mai presus de lume cu bucurie alergat-ai, ca un preacald al lui Hristos slujitor, rugându-te totdeauna pentru noi, care dumnezeieștile tale moaște îmbrățișăm.

Slavă ..., glas 8

Stadiul nevoinței cu voie neșovăitoare săvârșind, cinstea vieții celei veșnice cu vrednicie ai luat de la Hristos, Arsenie Părinte Cuvioase. Căci neputința firii tale cu nădejdea celor ce vor să fie bunătăți ai întărit, ale căror arătări în chip tainic le-ai primit. Și acum slava Unuia Născut Fiu al lui Dumnezeu văzând, nu înceta, sfinte, rugându-L, ca să ne izbăvim de a vrăjmașului sminteli și sufletele noastre să se mântuiască.

Și acum…

Cele cerești te cântă, Maică nenuntită plină de har, și noi slăvim nașterea ta cea neurmată; mijlocește, de-Dumnezeu Născătoare, sufletele noastre să se mântuiască.

LA LITURGHIE

La Fericiri,

cântarea 3 și 6 din canonul cuviosului, cele două tropare și condacul.

La Apostol,

Prochimenul (*pe un glas grav*): ***„Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă”.***
Stih: ***Cântați Domnului cântare nouă.***

Galateni: „Fraților, roada Duhului este dragostea…”.
(Caută în sâmbăta săptămânii 27.)

Evanghelia Sf. Sava

Chinonic: ***Întru pomenire veșnică va fi dreptul.***

Mărimuri

Bucură-te, următorule al cuvioșilor și podoaba cea sfințită a Kapadociei; bucură-te, cel ce dai fiecăruia dumnezeiesc har, ca unul ce ești de Dumnezeu slăvit, Părinte Arsenie.

Distih: ***Pe Arsenie cel nou între cuvioși***
Gherasim l-a cântat cu cântări dumnezeiești.